

BAROK MÁRK

Csend

*Irtja a szót,
valami,
irtja a szót
ki belőlem,
irtja a szót
valami.*

*Láttam a CT-n és MR-en,
Atrofizált a halánt'lebenyem,
Balra a frontalis inferior.
Negyvenen innen nem gyakori.*

*Pusztul a szókincs,
Pusztul a nyelvtan,
Pusztul a nyelv-felelős neuron.
Meddig enyém még jó magyarom?*

*Holnap a PCR közöli:
Rossz-e a sejtma'gi DNS-em,
Génhiba bújt-e belém.
Posztumusz ismeri doktorom is,
Agyszelet ül majd tárgylemezen,
Plakkok a sejteket ellepik-e.
Édesen alszik
tízhetesünk a szobában.*

*Extrapoláltam az állapotom,
Metszi a görbét két egyenes.
Édesen alszik a kis csemete.
Értem-e majd gagyogó szavait,
S lesznek-e szók, ó, nyelvemen
Akkor, ha érteni kész?*

BAROK MÁRK (1976, Debrecen) a Debreceni Egyetemen lett orvos, majd szerzett PhD fokozatot. Jelenleg kutatóorvos a Helsinkii Egyetemen. Több lapban jelentek meg novellái, versei, másfél kötete van.

*Már gagyorászik a szép kicsike,
Mondd, Meli drága, ha nem tudok egy
Szót se szólni hozzá
Mi lesz!*

Nézi a csendbe fagyott szemeim.

Helsinki, 2016. május 20.

Makra

*Merre van arra ma, Makra Ferenc?
Hogy van a szép Valikád?
Persze, tudom mi a vég:
Vali el, te pedig halott;
meg fogod ölni magad.
Makra Ferenc, te jutottál ma eszembe.
Körülöttem a bús barikád,
áttöröm néha, de nem...
Negyvenedik születésnapomon,
lóg a kötél nyakamon.*

Helsinki, 2016. május 13.